

PRZYGŁAD PRASY ZAGRANICZNEJ

CODZIENNY BIULETYN
WYDZIAŁU PRASOWEGO

MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

Rok VII

Warszawa, sobota 22 października 1932 r.

Nr. 243

ADRES REDAKCJI: ul. Marsz. Focha 1. Telefon 545-90 wewn. Nr. 16

TREŚĆ: Sprawy polskie: Polska a Gdańsk. — Zagadnienia ogólne: Sprawa rozbrojenia. Francja a Niemcy. — Sytuacja polityczna w Rumunii. — Francja a Hiszpanja. — Państwa bałtyckie. Litwa a Niemcy. — Stany Zjedn. A. P. — Sytuacja gospodarcza w Z. S. R. R. — Różne.

SPRAWY POLSKIE

POLSKA A GDAŃSK.

Danziger Neueste Nachrichten 21.X zamieszcza-
ją wykład b. wysokiego komisarza Ligi Narodów w
Gdańsku Van Hamela, wygłoszony w Instytucie Car-
negi'ego w Paryżu o Gdańsku i Pomorzu. Wywody
Van Hamela w stosunku do mniejszości niemieckiej na
Pomorzu wykazują, według zdania dziennika gdań-
skiego, brak głębokiego studjum stosunków. Rozstrzy-
gnięcie zaproponowane przez prelegenta nie zado-
woli ani Niemców ani Polaków. Żądanie ponownego
uznania niemieckiego charakteru Wolnego Miasta wy-
daje się „*Danziger Neueste Nachrichten*” dziwnem,
ponieważ niemiecki charakter Gdańska został uznany
przez Traktat Wersalski, konstytucję gdańską, za-
aprobowaną przez Ligę Narodów, decyzję Wysokiego
Komisarza w Gdańsku i t. d. Projekt Van Hamela
stworzenia stałej komisji dla rozstrzygnięcia gdań-
skich spraw gospodarczych jest według pisma gdań-
skiego, bardzo skomplikowany. Konkludując, „*Dan-
ziger Neueste Nachrichten*” stwierdzają, że planu Van
Hamela nie można uważać za zadawalające rozstrzy-
gnięcie sprawy.

Prasa gdańska 21.X podaje, że w związku z roz-
mowami, prowadzonymi z okazji zjazdu wszystkich
towarzystw Przyjaciół Ligi Narodów w lipcu w Pa-
ryżu, pomiędzy przedstawicielami gdańskiego Towar-
zystwa przyjaciół Ligi Narodów, a delegatami pol-
skiego towarzystwa, na temat gdańskich spraw spor-
nych, udają się dziś wieczorem delegaci zarządu gdań-
skiego T. P. L. N. dr. Neumann, dr. Crusen oraz prof.
Noe do Warszawy na zaproszenie polskiego T. P. L.

N. W dniach najbliższych nastąpić ma w Gdańsku
rewizyta polskiego Towarzystwa.

Danziger Volkstimme wyraża swoje zadowole-
nie z powodu tych wizyt, podkreślając, że w skład
delegacji gdańskiej wchodzi wybitny ekonomista
gdański. W związku z tem organ socjalistyczny spo-
dziewa się, że rozmowy prowadzone w Warszawie
przyczynią się do uregulowania współpracy polsko-
gdańskiej. Wobec tego, że w skład polskiego Towa-
rzystwa wchodzi wybitne i wpływowe osobistości, w
kołach gdańskiego Towarzystwa spodziewają się, że
obustronne wizyty doprowadzą do odprężenia sto-
sunków polsko - gdańskich.

Danziger Allgemeine Ztg. 21.X pisze, że tylko
16 firm zgłosiło się dotychczas do tego Związku. Wo-
bec tego, że tak nieznaczna ilość firm nie jest w stanie
pokryć kosztów na utrzymanie i pracę propagando-
wą, dziennik przypuszcza, że „Związek” finansowa-
ny jest przez Komisarjat Generalny R. P. w Gdań-
sku.

Kölnische Ztg. 21.X w koresp. z Gdańska podaje
wiadomości o stanie rokowań polsko - gdańskich i
podnosi, że Polska zmierza do tego, aby podporząd-
kować sobie gdańską gospodarkę. Do tego celu służy
też fakt, iż szereg firm gdańskich poddało się polskiej
kontroli i zgodziło się na rozjemcze załatwianie spo-
rów handlowych, co bardzo ułatwia tym firmom pro-
wadzenie handlu z Polską, i zarazem stanowi silny na-
cisk na pozostałe firmy. Dziennik zaznacza, że ta pol-
ska ofenzywa gospodarcza jest — zdaniem tutejszych
koł — o wiele niebezpieczniejsza dla Gdańska, niż
polskie wojskowe zamiary.

ZAGADNIENIA OGÓLNE

SPRAWA ROZBROJENIA. FRANCJA A NIEMCY.

Deutsche Allg. Ztg. 22.X w koresp. z Genewy pi-

sze, że wysunięcie przez Massigli'ego sprawy poli-
cji niemieckiej było genewskiem „diabolische Kunst-
stück”. Dziennik zaznacza, że takie próby będą miały

PRASA

WARSZAWA

WYDAWCA: WILKINSON & SONS LTD

WYDAWCA: WILKINSON & SONS LTD

WYDAWCA: WILKINSON & SONS LTD

WYDAWCA: WILKINSON & SONS LTD

WYDAWCA: WILKINSON & SONS LTD

WYDAWCA: WILKINSON & SONS LTD

WYDAWCA: WILKINSON & SONS LTD

WYDAWCA: WILKINSON & SONS LTD

WYDAWCA: WILKINSON & SONS LTD

WYDAWCA: WILKINSON & SONS LTD

WYDAWCA: WILKINSON & SONS LTD

WYDAWCA: WILKINSON & SONS LTD

tylko ten skutek, iż Niemcy nie wrócą wcześniej do Genewy, aż nastąpi załatwienie równouprawnienia, które wszystkie takie „sztuczki” sparaliżuje.

Germania 21.X pisze, że szczegóły oświadczeń premiera Herriota na posiedzeniu parlamentarnej komisji spraw zagr. mogą obudzić zaciekawienie, gdyż rzucają one pewne światło na współpracę francusko-amerykańsko - angielską. M. in. miał on mówić, że żądanie przez Francję spłaty reszty odszkodowań miało nastąpić na życzenie Ameryki. Jeżeli Herriot temu nie zechce zaprzeczyć, to nie będzie mogło to pozostać bez echa podczas obecnej kampanji wyborczej w Ameryce. Herriot następnie chce ułatwić Amerykanom ustosunkowanie się do ewent. zrzeczenia się pewnych sum, należących się od Europy, przez to, że w rozrachunku z Ameryką odróżnia długi polityczne od długów handlowych i te ostatnie Francja w całości zapłaci. Co się tyczy sprawy równouprawnienia Niemiec, to oświadczenia Herriota stanowią pewien odwrót.

Le Temps 21.X twierdzi, iż zwołanie konferencji trzech mocarstw: Francji, Włoch i Anglii, byłoby wtedy tylko celowe, gdyby jedynym zadaniem takiej konferencji było potwierdzenie raz jeszcze niedopuszczalności myśli o jakichkolwiek bądź zbrojeniach państw, rozbrojonych przez traktaty pokojowe. Konferencja trzech nie posiadałaby w żadnym razie kompetencji do wypowiedzania się w sprawie równouprawnienia Niemiec. Jedynym wyjściem z sytuacji, wytworzonej przez wycofanie się Niemiec z konferencji genewskiej, jest — zdaniem dzielnika — wznowienie prac konferencji rozbrojeniowej — bez przedstawicieli Niemiec.

Journal des Débats 19.X w art. wst. p. n. „La parole belge” zamieszcza swoje uwagi do listu znanego dziennikarza M. Neuray z „Nation Belge”, opublikowanego w „L'Ordre”. Dziennik wypowiada opinię, że ten list powinna poznać cała Francja i cała Anglia i zaznacza, że Neuray był jednym z tych, którzy się jasno orjentowali w polityce prowadzonej przy likwidowaniu wojny i był on przeciwnikiem brian-dyzmu. Należy zacytować — pisze „J. d. D.” — jego ważne słowa, powiedziane w swoim czasie do E. Buré, — że Belgijczycy wyrażają obawę, aby ich i Francję nie zaskoczyła wojna wcześniej nawet niż przed pięciu laty, jeśli Francja będzie zdania, że wojnę można zażegnać formulami papierowemi; Belgijczycy mówią, że więcej obawiają się pasywności urzędowej Francji, aniżeli śmiałości i bezczelności rządu niemieckiego.

Neuray w swym liście do red. „L'Ordre” nietylko zwraca uwagę na niebezpieczeństwo wynikające z błędnej polityki Anglii i Francji, ale i wskazuje jak obecnie należy postąpić. Przedewszystkiem nie można dopuścić do zmniejszenia obrony narodowej. Neuray sądzi, że Francja pracowałaby dla Niemiec, gdyby zamieniła swą potęgę militarną — ostatnią oporę pokoju europejskiego — na nowy pakt, obiecujący jej iluzoryczną, chimeryczną gwarancję mocarstw, które już teraz są zdecydowane nie zaryzykować ani jednego człowieka, ani szylinga, ani dolara, dla zagrozenia drogi odwetowcom z za Renu.

„Journal des Débats” dodaje, że trudno byłoby powiedzieć coś więcej racjonalnego niż te poglądy. „Oby tylko te słowa belgijskie zostały wysłuchane przez Francuzów i Anglików”.

Journal des Débats 20.X w art. wst. wyraża

przekonanie, że obecne wypadki i ich konsekwencje zostały wywołane następstwami polityki, uprawianej od 1924 r.; teraz widoczne są skutki prowadzonej przez Brianda likwidacji wojny.

Dziennik wspomina o mowie, wygłoszonej przez Herriota do dziennikarzy prowincjonalnych, w której dał on wyraz zamieszaniu, wywołanemu obecną sytuacją. Wobec tego należy żałować, że Herriot nie oświadczył, jaką politykę rząd będzie prowadził i czy wykaże on silną wolę. Obecnie już wszyscy wiedzą, iż polityka ustępstw nic nie dała; sytuacja ogólna w 1932 r. jest mniej korzystna dla Francji, aniżeli w r. 1924. Koncepcja redukcji zbrojeń z 1919 r. przewidywała jako konieczny warunek — Europę uspokojoną, Niemcy przyjmujące traktaty i zdecydowane współpracować z tą Europą. Niestety, obecnie tak nie jest: Francja ma przed sobą Niemcy, nieuznające traktatów i chcące wywołać zamieszanie w nowej Europie; w tych warunkach byłoby szaleństwem mówić o rozbrojeniu. W zakończeniu dziennik zwracając się do Herriota pisze, że jedynym lekarstwem na zło, które on skonstatował, jest, by Francja była silna, gdyż tylko wtedy wzbudzi szacunek przeciwników i ożywi uczucia przyjaźni.

Il Popolo d'Italia 19.X w kor. z Londynu donosi, że ustala się tam przekonanie w kołach politycznych Anglii, iż konferencja czterech o rozbrojeniu nie dojdzie do skutku wskutek nieustępliwości Francji, która chce, by konferencja odbyła się w Genewie, w ramach Ligi Narodów. Wobec tego prezydium konferencji rozbrojeniowej podejmie swe prace 3 listopada bez udziału Niemiec. Także tam będą trudności, ponieważ Niemcy rozumieją przez rozbrojenie jakościowe wyznaczenie kategorii broni, których użycie, byłoby dozwolone; natomiast Francja uważa, że także rozbrojenie jakościowe odnosić się ma nietylko do kategorii lecz także do ilości broni w każdej kategorii.

SYTUACJA POLITYCZNA W RUMUNJI.

Izwiestja 20.X p. t. „Prasa polska zaniepokojona dymisją rządu rumuńskiego” zamieszcza depeşe „Tassa”, streszczającą głosy prasy polskiej o przesileniu rządowym w Rumunji.

Deutsche Allg. Ztg. 22.X w koresp. z Bukaresztu pisze, że obecny kryzys rządowy w Rumunji jest świadectwem przesilenia, w jakim znajduje się system przymierzy francuskich na południowo - wschodzie Europy. Trafnie określił położenie prof. Jorga, który otwarcie oświadczył swego czasu w wywiadzie, że Rumunję łączą z Francją potrójne węzły: politycznie — zawdzięcza ona jej swoje obecne granice, kulturalnie — jest z nią spokrewniona cywilizacją łacińską, gospodarczo — potrzebuje jej poparcia. Zależność gospodarcza szczególnie dotkliwie daje się odczuć Rumunji i robi ona różne wysiłki, aby zbliżyć się do państw środkowej Europy i do Niemiec. Czyniły to poprzednie gabinety, lecz trafiały na przeszkody. Czynić to będzie napewno także obecny rząd, a przyszłość okaże, co on osiągnie. W każdym razie, zdaniem dziennika, rzeczywistość musi zwyciężyć.

FRANCJA A HISZPANJA.

Vossische Ztg. 21.X w koresp. z Madrytu p. t. „Spanien im Kriegsfall” pisze, że wyspy Balearskie stanowią ważny punkt obronny na wypadek wojny na morzu Śródziemnym i mają ogromne znaczenie w razie, gdyby Francja do ewent. wojny w Europie mu-

siała sprowadzać wojska kolonialne. Wizyta Herröta zapowiada się na poważne posunięcie i może w rozmowach będzie także poruszana. znana już dawniej sprawa ewent. przewozu wojsk kolonialnych przez Hiszpanję. Dziennik podnosi, że niewątpliwie mężowie stanu hiszpańscy dobrze wiedzą, iż Hiszpanja tylko straciłaby na wiązaniu się z Francją.

PAŃSTWA BAŁTYCKIE. LITWA A NIEMCY.

Lietuvos Žinios 20.X w koresp. z Rygi p. n. „Łotewski wypad przeciwko Litwie“ wyraża ubolewanie z powodu artykułu, jaki ostatnio ukazał się w łotewskim piśmie „Jaunakas Zinas“ w związku z wycieczką kłajpedzkich rybaków (Kurów) do Rygi.

Jaunakas Zinas podkreśla, że rybacy kłajpedzcy, którzy Litwa uważa za Litwinów, są pod względem narodowości bliżsi Łotyszom; świadczy o tem — zdaniem autora — chociażby pokrewieństwo językowe. W d. c. autor zaznacza, że Litwini odnoszą się z niechęcią do Kurów i przesładują ich narówni z Niemcami, zamieszkałymi w obszarze kłajpedzkim. W końcu autor dodaje, że Kurowie dotychczas nie uzyskali od rządu litewskiego pozwolenia na otwarcie szkół kurońskich w kraju kłajpedzkim, wskutek czego zmuszeni są posyłać swe dzieci do szkół niemieckich. Pismo informuje, iż wycieczka kurońska wyraziła życzenie, by rząd łotewski wpłynął na rząd litewski w kierunku przyznania przez Litwę praw kulturalnych kurońskiej ludności.

„*Lietuvos Žinios*“ zaznacza, że powyższy artykuł poczytnego pisma łotewskiego nie może przyczynić się do zbliżenia litewsko - łotewskiego. Dziennik litewski podkreśla, że informacje o rzekomym ucisku przez Litwę mieszkańców Litwinów w kraju kłajpedzkim są nieprawdziwe.

Prasa litewska z 20.X podaje z zadowoleniem wiadomość o rozwiązaniu przez dyrektorjat kłajpedzki sejmiku powiatu kłajpedzkiego i o wyznaczeniu nowych wyborów do tego sejmiku. (*Prasa litewska* od dłuższego czasu żądała rozwiązania sejmiku ze względu na „nieprawidłowo przeprowadzone wybory“, przez co została pokrzywdzona mniejszość litewska — przyp. red. „Przegl. Prasy Zagr.“).

Musu Rytojus 18.X, nawiązując do wiadomości prasy niemieckiej o mających się rozpocząć wkrótce rokowaniach handlowych pomiędzy Litwą a Niemcami, wskazuje na potrzebę uzyskania przez rząd litewski większych ulg dla eksportu litewskich produktów rolnych do Niemiec. Dziennik podkreśla, że o ile Niemcy nie będą chciały uwzględnić interesów gospodarczych Litwy, to zmuszona ona będzie podjąć bojkot towarów niemieckich, jak to czynią obecnie Danja i Holandja.

Lietuvos Aidas 18.X zamieszcza przychylną recenzję ostatnio wydanej przez autora litewskiego Volsonokas'a książki „Problem kłajpedzki“. Dziennik podkreśla, że Volsonokas dokonał wielkiej i pożytecznej pracy, zapewniając wielką lukę w literaturze litewskiej o obszarze kłajpedzkim.

Königsb. Allg. Ztg. 19.X w notatce p. n. „Tubelis pochwała program Papena“ podkreśla, że premier litewski miał wyrazić się wobec redaktora „*Litauische Wirtschaft und Markt*“, iż program gospodarczy Papena może przynieść korzystne wyniki. „Litwa — mówił Tubelis — dąży do porozumienia gospodarczego z Niemcami. Państwo litewskie będzie stosować wolec państw, które utrudniają import towarów z Litwy, również pewne ograniczenia przywozowe“.

STANY ZJEDNOCZONE A. P.

Le Journal 20.X w art. St. Brice'a twierdzi, że w razie zwycięstwa Franklina Roosevelt'a Hoover ma zamiar skorzystać z przepisów konstytucji Stanów Zjednoczonych i ustąpić natychmiast ze swego stanowiska, umożliwiając tem samem natychmiastowe objęcie prezydentury przez swego następcę. Byłoby to bardzo pożądane ze względu na panujący kryzys i ogólnie trudną sytuację; końcowe 4 miesiące urzędowania prezydenta są zazwyczaj okresem dość krytycznym, paraliżującym faktycznie działalność obydwu prezydentów. Gdyby jednak Franklin Roosevelt zgodził się na propozycję Hoovera, to pozbawiłby się możliwości reelekcji, gdyż przedterminowe objęcie funkcji prezydenta liczyłoby się za pełny okres prezydentury.

Le Quotidien 20.X w art. F. Strowskiego twierdzi, że Franklin Roosevelt według wszelkiego prawdopodobieństwa zostanie wybrany na prezydenta Stanów Zjednoczonych. W pewnym momencie można było mieć co do tego wątpliwości, a to dlatego, że miasto New York było mu nieprzychylnie, lecz dziś stosunki tak się ułożyły, że Roosevelt nie ma powodu obawiać się wyborców nowojorskich. Poza powyższą przeszkodą istniała jeszcze druga, a mianowicie opozycja wielkich bankierów, którzy uważali Roosevelta za radykała, co w pojęciu Amerykan jest czemś gorszem nawet niż komunista. Obecnie bankierzy ci zrozumieli, że Roosevelt nie będzie dla nich niebezpieczny i uważają go za odpowiedniejszego niż Hoover'a. Dziennik uważa, że jako prezydent będzie on prowadził bardziej szczerą politykę zagraniczną, niż jego poprzednik, a wyznaczeni przez niego ambasadorzy będą napewno ludźmi orientującymi się doskonale w sprawach europejskich. F. Roosevelt sam rozumie, że Amerykę i Europę łączą wspólne interesy i dlatego będzie on zapewne czuwał nad solidarnością obydwu kontynentów.

SYTUACJA GOSPODARCZA W Z. S. R. R.

Il. Popolo d'Italia 19.X w art. wst. omawia niepowodzenia planu gospodarczego w Sowietach i dochodzi do wniosku, że główną przyczyną niepowodzenia jest niedocenianie przez Sowiety najważniejszego czynnika — człowieka, który wywołał wiele niespodzianek.

RÓŻNE.

Ostpreussische Ztg. 19.X w odcinku powieściowym podaje kilka ustępów z książki Ericha Jochberga „*Vom Medizinstudenten zum Marschall*“. Dziennik podkreśla, że w powieści tej uwypuklony jest wpływ, jaki marsz. Piłsudski wywiera na antyniemiecką politykę Polski.

Vossische Ztg. 21.X omawia obszernie przebieg manewrów armji niemieckiej i podkreśla w końcu, że manewry tegoroczne wszystkich państw europejskich niezupełnie pozwalają stwierdzić, po jakiej linii pójdzie dalszy rozwój armji. Mianowicie rozwój ten waha się między różnymi zasadami: 1) przejście armji na system milicyjny, 2) tworzenie małych armij specjalistów, lub też 3) wprowadzenie nowych metod walki tak co do nowego typu żołnierza jak i dowódcy.

STANY ZŁODZCZONE A. P.

Le Journal 20 X w art. St. Bruce'a twierdzi, że w tym wywiadzie Franklin Roosevelt i Hoover nie raz skorzystał z przebiegów Komisji Stanów Zjednoczonych i raczej natychmiast ze swego strona, niezależnie od samych natychmiastowych ob-
wieszczeń, przez swego następcę. Byłoby to jednak niebezpieczne ze względu na państwo kryzys i a-
merykańską symulację końcowe i miejsce, które
właśnie wchodzi na zawyżonej stronie, choć przy-
jęciu, przynajmniej faktycznie, działo się oby-
dwoma systemami. Gdyby jednak Franklin Roose-
velt nie był się na propozycję Hoovera i podawał
by, wówczas, jeżeliby przedmiotowe oby-
dwie strony przystąpiły się za politykę
wzajemną.

Le Quotidien 20 X w art. R. Stenwickiego twier-
dzi, że Franklin Roosevelt według warzeńskiego praw-
dopodobnie zostanie wybrany na prezydenta 21
tego roku. W pewnym momencie można by
mnie o tego wątpić, a to dlatego, że muszę
właśnie, jeżeli mam nieprzekonyliwy, lecz dla stano-
wiska, że Roosevelt nie ma powodów obawiać
się wyborów powojennych. Poza powrót prze-
biegów, jeżeli jeszcze druga, a mianowicie opozycja
wobec Roosevelta, który uważa Roosevelt za
człowieka, który w opinii Amerykan jest człowiekiem
nieustraszonego. Obecnie polityka i stano-
wiska Roosevelt nie będzie dla nich niebezpieczny
i nie będzie on odpowiedzialny, nie Hoovera,
ale jako prezydent będzie on przewo-
dził politykę, którą wyznaczył, nie jego
podległym, a wyznaczony przez niego ambasadorzy
i inni, którzy nie będą odpowiedzialni, ale Roosevelt
sam rozumie, że Roosevelt nie może być polityką
i dlatego, jeżeli chodzi o interesy i dlatego
politykę, którą wyznaczył, nie odpowiedzialny, ale
zawsze odpowiedzialny.

ZYGIENIA GOSPODARZA W S. R. R.

11. Epoka 11. lutnia 19 X w art. wst. omawia nieco-
wieloletni plan gospodarczy w Szwajcarii i dobro-
nie, że plan ten jest głównym przewidywanym
rozwojem przez Szwajcarię najważniejszego
z krajów, który wykazał w tym

ROZMIE

Wojenny 21 X omawia obszernie przedsię-
wzięcia, które nastąpią z okazji Erika Jocher-
a, który w powieści tej wyprodukował jest wpływ
na politykę, który wywiera na antyniemiecką po-
litykę 19 X.

Wojenny 21 X omawia obszernie przedsię-
wzięcia, które nastąpią z okazji Erika Jocher-
a, który w powieści tej wyprodukował jest wpływ
na politykę, który wywiera na antyniemiecką po-
litykę 19 X.

... w tym wywiadzie Roosevelt i Hoover nie raz skorzystał z przebiegów Komisji Stanów Zjednoczonych i raczej natychmiast ze swego strona, niezależnie od samych natychmiastowych ob-
wieszczeń, przez swego następcę. Byłoby to jednak niebezpieczne ze względu na państwo kryzys i a-
merykańską symulację końcowe i miejsce, które
właśnie wchodzi na zawyżonej stronie, choć przy-
jęciu, przynajmniej faktycznie, działo się oby-
dwoma systemami. Gdyby jednak Franklin Roose-
velt nie był się na propozycję Hoovera i podawał
by, wówczas, jeżeliby przedmiotowe oby-
dwie strony przystąpiły się za politykę
wzajemną.

FRANCJA I POLSKA WYWIADY

W tym wywiadzie Roosevelt i Hoover nie raz skorzystał z przebiegów Komisji Stanów Zjednoczonych i raczej natychmiast ze swego strona, niezależnie od samych natychmiastowych ob-
wieszczeń, przez swego następcę. Byłoby to jednak niebezpieczne ze względu na państwo kryzys i a-
merykańską symulację końcowe i miejsce, które
właśnie wchodzi na zawyżonej stronie, choć przy-
jęciu, przynajmniej faktycznie, działo się oby-
dwoma systemami. Gdyby jednak Franklin Roose-
velt nie był się na propozycję Hoovera i podawał
by, wówczas, jeżeliby przedmiotowe oby-
dwie strony przystąpiły się za politykę
wzajemną.

W tym wywiadzie Roosevelt i Hoover nie raz skorzystał z przebiegów Komisji Stanów Zjednoczonych i raczej natychmiast ze swego strona, niezależnie od samych natychmiastowych ob-
wieszczeń, przez swego następcę. Byłoby to jednak niebezpieczne ze względu na państwo kryzys i a-
merykańską symulację końcowe i miejsce, które
właśnie wchodzi na zawyżonej stronie, choć przy-
jęciu, przynajmniej faktycznie, działo się oby-
dwoma systemami. Gdyby jednak Franklin Roose-
velt nie był się na propozycję Hoovera i podawał
by, wówczas, jeżeliby przedmiotowe oby-
dwie strony przystąpiły się za politykę
wzajemną.

W tym wywiadzie Roosevelt i Hoover nie raz skorzystał z przebiegów Komisji Stanów Zjednoczonych i raczej natychmiast ze swego strona, niezależnie od samych natychmiastowych ob-
wieszczeń, przez swego następcę. Byłoby to jednak niebezpieczne ze względu na państwo kryzys i a-
merykańską symulację końcowe i miejsce, które
właśnie wchodzi na zawyżonej stronie, choć przy-
jęciu, przynajmniej faktycznie, działo się oby-
dwoma systemami. Gdyby jednak Franklin Roose-
velt nie był się na propozycję Hoovera i podawał
by, wówczas, jeżeliby przedmiotowe oby-
dwie strony przystąpiły się za politykę
wzajemną.

W tym wywiadzie Roosevelt i Hoover nie raz skorzystał z przebiegów Komisji Stanów Zjednoczonych i raczej natychmiast ze swego strona, niezależnie od samych natychmiastowych ob-
wieszczeń, przez swego następcę. Byłoby to jednak niebezpieczne ze względu na państwo kryzys i a-
merykańską symulację końcowe i miejsce, które
właśnie wchodzi na zawyżonej stronie, choć przy-
jęciu, przynajmniej faktycznie, działo się oby-
dwoma systemami. Gdyby jednak Franklin Roose-
velt nie był się na propozycję Hoovera i podawał
by, wówczas, jeżeliby przedmiotowe oby-
dwie strony przystąpiły się za politykę
wzajemną.